

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Maškem
sídlem Lochotínská 1108/18, Plzeň

proti

žalovanému: Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát
sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 21. 2. 2020, č. j. X, a rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého, ze dne 26. 6. 2019, č. j. X, se zrušují pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč

k rukám advokáta Mgr. Jiřího Maška, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Včas podanou žalobou se žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 6. 2019, č. j. X.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, neboť porušil § 4 odst. 4 v návaznosti na § 5a odst. 1 a 3 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele tím, že užíval nekalou obchodní praktiku, když dne 14. 7. 2017 na webových stránkách X svých 60 virtuálně vytvořených uživatelských účtů nikterak neodlišil od skutečných účtů registrovaných uživatelů, takže spotřebitel/uživatel nevěděl, zda komunikuje s jiným skutečným uživatelem nebo s některou žalobcem placenou moderátorkou z virtuálně vytvořeného účtu, tedy jaký druh služby mu v konkrétním případě žalobce provozující webové stránky www.flirtkontakt.cz poskytuje. Žalobce opomněl uvést podstatné informace o hlavním znaku poskytované služby v rozsahu odpovídajícímu službě, tedy zda se jedná o službu umožňující komunikaci se skutečně registrovaným uživatelem, nebo o službu nezávazné komunikace s placenou moderátorkou, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně užití některé z těchto služeb. Jednání žalobce bylo v rozporu s požadavky odborné péče a bylo způsobilé podstatně narušit ekonomické chování i průměrného spotřebitele ve vztahu k užití takto nabízené služby, což mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně užití služby, které by jinak neučinil.
3. Za uvedený přestupek uložil správní orgán I. stupně žalobci pokutu ve výši 250 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Změna provedená napadeným rozhodnutím spočívala v tom, že žalovaný za slova „svých 60 virtuálně vytvořených uživatelských účtů“ doplnil názvy těchto účtů, dále žalovaný z výroku vypustil celou pasáž o tom, že žalobce opomněl uvést podstatné informace o hlavním znaku poskytované služby v rozsahu odpovídajícímu službě, tedy zda se jedná o službu umožňující komunikaci se skutečně registrovaným uživatelem, nebo o službu nezávazné komunikace s placenou moderátorkou, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně užití některé z těchto služeb. Jednání žalobce bylo v rozporu s požadavky odborné péče a bylo způsobilé podstatně narušit ekonomické chování i průměrného spotřebitele ve vztahu k užití takto nabízené služby, což mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně užití služby, které by jinak neučinil.
5. Žalovaný rovněž změnil výrok o trestu tak, že původně uloženou pokutu ve výši 250 000 Kč snížil na 150 000 Kč. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
6. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce se dopustil přestupku, který byl bezpečně prokázán. Žalovaný pouze upřesnil výrok rozhodnutí tak, že individualizoval 60 virtuálně vytvořených uživatelských účtů a vypustil část výroku, která byla ve skutečnosti odůvodněním. Žalobci není vytýkáno používání uměle vytvářených profilů. Komunikace s placenými moderátorkami je druhem služby, jehož nabízení je

legální. Žalobce však nesmí spotřebitele ohledně nabízených služeb mást. V daném případě spotřebitel není schopen rozlišit, které profily jsou skutečné a které byly uměle vytvořeny žalobcem, a tedy kterou službu využívá. Služba komunikace s jiným spotřebitelem se liší od služby komunikace s osobou najatou žalobcem, tzv. moderátorkou. Došlo tedy k naplnění generální klauzule nekalých obchodních praktik. Spotřebitel musí být řádně informován o charakteru poskytovaných služeb, k čemuž v tomto případě nedošlo. Jednání žalobce je přitom schopné podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele, který nemusí mít zájem o jednu či druhou službu. Způsob prezentace poskytovaných služeb na internetových stránkách www.flirtkontakt.cz přitom vzbuzuje dojem toho, že se jedná primárně o služby seznamovací.

7. Žalovaný dále konstatoval, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, s argumenty žalobce se správní orgány dostatečně vypořádaly. Lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pořádkové, prekluzivní lhůta pro uložení sankce za řešení přestupku dle § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) činí 5 let ode dne, kdy byl přestupek spáchán. Provedení důkazu sociologickým průzkumem dle návrhu žalobce považoval žalovaný za nadbytečné, neboť průzkum neřeší podstatu protiprávního jednání žalobce. Z výroku prvostupňového rozhodnutí, přestože výslovně nehovoří o vině, je zcela zřejmé, jaký přestupek žalobce spáchal. Jedná se o formální vadu, kterou žalobce, který znal podstatu obvinění a brojil proti němu, nebyl zkrácen na právech. Ze skutečnosti, že žalobce nesouhlasí s vypořádáním jeho námitek, nelze usuzovat, že se s nimi prvostupňový orgán řádně nevypořádal. Porušení zákazu používání nekalých obchodních praktik je deliktem ohrožovacím, k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku není nutné, aby došlo k poškození spotřebitele. Nekalá obchodní praktika byla způsobilá ohrozit široké spektrum spotřebitelů, neboť ke dni 14. 7. 2017 bylo na webových stránkách žalobce registrováno 643 585 uživatelů.
8. Žalovaný korigoval odůvodnění prvostupňového rozhodnutí v tom smyslu, že řešení je pouze přestupek vázaný ke dni 14. 7. 2017, nebylo tedy možno přihlídnout k pokračování ve vytýkaném protiprávním jednání dne 27. 3. 2019. Také z tohoto důvodu žalovaný přistoupil ke snížení uložené pokuty, jejíž výši se napadené rozhodnutí podrobně zabývalo. Ve prospěch žalobce měla být dle žalovaného zohledněna skutečnost, že žalobce po celou dobu kontroly poskytoval součinnost a že žalobcem nastavený systém kontroly uživatelů sloužil ke kontrole zákonnosti, k mravní ochraně mladistvých a prevenci sociálně patologických jevů. Kontrolu dodržování svých podmínek však může žalobce provádět i jinými efektivními způsoby, než vytvářením falešných uživatelských profilů. Počet 60 moderátorských účtů není malý a žalobci nepolehčuje. Žalovaný poukázal na jiná rozhodnutí v případech porušování zákazu používání nekalých obchodních praktik dokládající, že v takovýchto případech jsou ukládány statisícové pokuty. Snížená pokuta ve výši 150 000 Kč se blíží dolní hranici zákonné sazby a plní represivní i preventivní funkci. Žalobce přes výzvy nepředložil podklady vypovídající o jeho majetkové situaci. Nic nenásvědčuje tomu, že by uložená pokuta byla pro žalobce likvidační. Žalobce je oprávněn požádat si o úhradu pokuty ve splátkách.

II. Žaloba

9. V žalobě žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím bylo zasaženo do jeho legitimního očekávání a právní jistoty. Jednání vytýkané žalobci nelze kvalifikovat jako přestupek

podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Z rozhodnutí správních orgánů se nepodává, že by žalobce porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik. Dle prvoinstančního správního orgánu se měl žalobce dopustit nekalé praktiky ve formě klamavého opomenutí tím, že opomenul uvést podstatné informace o hlavním znaku poskytované služby v rozsahu odpovídajícímu službě. Žalobce však nenaplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku, když spotřebitele řádně informoval o všech aspektech poskytované služby a neopomenul uvést podstatné informace ve smyslu § 5a odst. 3 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Žalobce ve svých všeobecných obchodních podmínkách uvádí informace o uměle vytvořených uživatelských účtech, jeho jednání tedy není nekalou obchodní praktikou. Nebylo prokázáno, že by žalobce spotřebitele informoval nepravdivě či nesrozumitelně.

10. Dle žalobce je třeba vyjít z toho, že průměrný spotřebitel, jenž je definován směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu, přičemž s tímto pojmem pracuje i česká judikatura, se před uzavřením smlouvy s žalobcem seznámí s obsahem všeobecných obchodních podmínek. Následně si je dobře vědom skutečnosti, že některé z profilů, s nimiž bude komunikovat, mohou být spravované pracovníky žalobce. V okamžiku komunikace již spotřebitel skutečně nemusí být schopen rozlišit oba typy profilů, ale na tuto charakteristiku smluvního vztahu s žalobcem byl dopředu upozorněn a nic mu nebránilo v tom, aby do smluvního vztahu s těmito parametry nevstupoval. V řízení tedy nebylo prokázáno, že by žalobce jednal v rozporu s požadavky odborné péče či že by jednání žalobce podstatně narušovalo nebo bylo způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele.
11. Konstrukce, dle které je i komunikace spotřebitele s moderátorkou žalobce službou svého druhu, je chybná a neodpovídá shromážděnému důkaznímu materiálu. Komunikace spotřebitele s moderátorkou je kontrolním mechanismem nastaveným žalobcem s ohledem na charakter poskytovaných (erotických) služeb. Tato skutečnost byla prokázána čl. 9 odst. 1 všeobecných obchodních podmínek žalobce, v němž je charakter poskytované služby jednoznačně vymezen. Pokud správní orgány poukazovaly na čl. 8 odst. 8 všeobecných obchodních podmínek žalobce, z něj je zřejmé, že moderátorský uměle vytvořený účet není ničím jiným než instrumentem určeným k zvýšení kvality služeb a ke kontrole obchodních podmínek.
12. Další žalobní námitka spočívá v tom, že výrok prvostupňového rozhodnutí byl formulován v rozporu s § 93 odst. 1 písm. a), c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalovaný rezignoval na absentující vyslovení viny, i když měl z tohoto důvodu prvoinstanční rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání. Dle žalobce je výrok konstruovaný žalovaným z tohoto důvodu nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost. K této otázce žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2004, č. j. 7 As 3/2004-71. Rovněž došlo k porušení zásady materiální pravdy dle § 3 správního řádu, když v řízení nebyly provedeny žádné důkazy, na jejichž základě by bylo možno učinit závěry vyjádřené ve výroku prvoinstančního rozhodnutí. Vědomost či nevědomost spotřebitele o komunikaci s pracovníky žalobce v případech účtů obsluhovaných moderátorkami nebyla v řízení žádným způsobem řešena. V mnohých případech pracovníci žalobce v rámci kontroly dodržování zákonnosti neoprávněně uživatele konfrontovali se skutečností, že provádějí kontrolní činnost aprobovanou všeobecnými obchodními podmínkami žalobce. Z výroku také není zřejmé, zda správní

orgány dospěly k závěru, že se spotřebitel nacházel ve stavu nevědomosti o charakteru profilů žalobce toliko dne 14. 7. 2017 či jindy. Nebylo ani prokázáno, zda nějací spotřebitelé dne 14. 7. 2017 s někým na webových stránkách www.flirtkontakt.cz vůbec komunikovali, tj. zda zde byli nejen registrováni, nýbrž i aktivní. Bez tohoto poznatku však nelze uzavřít, že spotřebitel nevěděl, zda komunikuje s jiným uživatelem nebo s placenou moderátorkou.

13. Závěr, že vytýkané jednání bylo způsobilé ovlivňovat rozhodování velkého počtu spotřebitelů, prvoinstanční správní orgán dovodil výhradně z počtu deklarovaných registrovaných uživatelů webové stránky žalobce ke dni 14. 7. 2017. Potenci ovlivnit chování jakéhokoli spotřebitele prvoinstanční správní orgán neprokazoval a své úvahy v tomto směru přezkoumatelně nevyložil. Argumentace žalovaného charakteristikou ohrožovacího deliktu je k této otázce nepřipadná, jelikož žalobce v odvolání tvrdil, že nebylo provedeno dostatečné dokazování k otázce způsobilosti webových stránek žalobce ovlivnit rozhodnutí spotřebitelů v návaznosti na jejich konkrétní vzhled. Bez provedeného dokazování není vyvrácena ani hypotetická možnost, že se všichni spotřebitelé před registrací na webových stránkách žalobce vždy řádně seznámí s všeobecnými obchodními podmínkami, či možnost, že znalost spotřebitelů o nerozlišení profilů by neměla na počet uzavřených smluv s žalobcem žádný vliv.
14. Prvoinstanční správní orgán dle žalobce nepřihlédl k tvrzením žalobce svědčícím v jeho prospěch a s námitkami žalobce se dostatečně nevypořádal, v důsledku čehož prvoinstanční rozhodnutí neodpovídá § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný přesto rozhodnutí správního orgánu I. stupně nezrušil. Nevypořádány tak zůstaly námitky, že prvoinstanční správní orgán neodůvodnil, jak subsumoval zjištěný skutkový stav pod definici nekalé obchodní praktiky, že prvoinstanční správní orgán opomenul argumentaci žalobce uplatněnou při ústním jednání, zejména argumentaci charakterem poskytované služby dle čl. 9 odst. 1 všeobecných obchodních podmínek, že se prvoinstanční správní orgán opomenul vypořádat s důkazním návrhem na provedení dalšího sociologického průzkumu, či že nebylo reagováno na obsah žalobcem označené správní judikatury. Nelze přistoupit na to, aby orgán veřejné moci zcela ignoroval věcnou a přílehlavou obranu účastníka řízení a rozhodnutí ve věci vynesl prakticky tak, jako by argumentace účastníka řízení nebyla vyřčena. Stejně tak žalovaný se s námitkami žalobce nevypořádal. Žalobce argumentoval přílišnou délkou probíhajícího řízení, v důsledku čehož měl být snížen správní trest. Tuto otázku žalovaný vyřešil nesprávně a nedostatečně ji v napadeném rozhodnutí zdůvodnil. Rovněž s námitkami žalobce proti kontrolním zjištěním se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem, když se pouze ztotožnil se způsobem vyřízení námitek ze strany prvostupňového orgánu, čímž je popřen devolutivní účinek odvolání.
15. Žalobce dále namítl, že žalovaný porušil zásadu dvojinstančnosti řízení, když v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu místo, aby prvoinstanční rozhodnutí zrušil, z jeho výrokové části toliko vypustil zásadní pasáž. Žalobci tak byla nezákonným postupem odejmuta možnost podat ve věci odvolání, přestože žalovaný svým postupem podstatnou měrou změnil předmět řízení. Napadené rozhodnutí je proto pro žalobce překvapivé. Premisa prvostupňového správního orgánu o poskytování dvou rozdílných služeb žalobcem nebyla v řízení prokázána. Žalovaný však namísto zrušení prvostupňového rozhodnutí postavil důvody svého rozhodnutí na zcela jiných předpokladech, proti nimž žalobce nemohl brojit v rámci odvolání. Žalovaný tak důkazní nouzi vyřešil podstatnou a nezákonnou změnou výrokové části prvoinstančního rozhodnutí.

16. Uložená sankce je dle žalobce nepřiměřeně přísná a v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Byla porušena pravidla pro ukládání správních trestů a zásada nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu. Pokud by žalobce musel pokutu hradit najednou, bylo by to pro něj likvidační, což je nepřípustné. K tomu žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13. Uložená sankce se vymyká pokutám ukládaným v obdobných případech, na čemž nemůže nic změnit ani argumentace žalované pouhými třemi rozhodnutími České obchodní inspekce. Žalobce lustroval tzv. otevřená data na www.coi.cz a zjistil, že v letech 2013 až 2017 byly obviněným za přestupky dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ukládány pokuty v řádech tisíců korun. Sankce je také v rozporu s § 35 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky.
17. Žalovaný žalobci připisuje až podvodné jednání a zcela opomíjí skutečnost, že existence administrátorských profilů je zakotvena ve všeobecných obchodních podmínkách žalobce. Žalovaný toto své hodnocení evidentně promítl do úvah o druhu a výši správního trestu, a nesprávně tak určil okruh přitěžujících okolností. Žalovaný také nesprávně nevzal v úvahu jako polehčující okolnost nastavení obchodního modelu žalobce za účelem kontroly zákonnosti, mravní ochrany mladistvých a prevence sociálně patologických jevů. Polehčující okolností měla být existence pouhých 60 moderátorských účtů, což je méně než jedno procento celkem registrovaných uživatelů. Dle žalobce je rozhodování České obchodní inspekce v oblasti nekalých obchodních praktik nejednoznačné a nepředvídatelné. Je třeba trvat na nejvyšší míře preciznosti odůvodnění rozhodnutí, čehož dle žalobce dosaženo nebylo.

III. Vyjádření žalované

18. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě předně uvedl, že obdobné námitky vznesl žalobce již v odvolání a žalovaný se s nimi v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Žalovaný setrval na názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí, že spotřebitel není schopen zjistit, které profily jsou skutečné a které byly uměle vytvořeny žalobcem. Služba komunikace s jiným spotřebitelem je jinou službou než komunikace s osobou najatou žalobcem. V okamžiku využívání služeb žalobce spotřebitel neví, jakou z těchto dvou služeb ve skutečnosti využívá. K naplnění generální klauzule nekalých obchodních praktik jednoznačně došlo. Žalobce jako podnikatel je povinen poskytovat spotřebiteli srozumitelné a zřetelné informace o poskytovaných službách a jejich charakteru, což se v tomto případě nestalo. Naplněn byl i druhý znak nekalé obchodní praktiky, tj. jednání je schopné podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele.
19. Užívání nekalé obchodní praktiky je dle žalovaného zakázáno v souvislosti s rozhodováním spotřebitele ohledně koupě. Tato rozhodnutí spotřebitele je zapotřebí vykládat široce, zahrnují např. i rozhodnutí o cestě do provozovny podnikatele, o vstupu do obchodu nebo o pokračování v objednávání výrobků či služeb na internetu, a to přesto, že samotné rozhodnutí nevede k uzavření platné smlouvy. V daném případě spotřebitel, který si přečte obchodní podmínky a informace na homepage internetových stránek žalobce, by nemusel vstupovat do interakcí s profily, pokud by věděl, že daný profil je uměle vytvořen. Spotřebitel může být informacemi na internetových stránkách žalobce nalákan prezentací seznamovacích služeb. Rozhodnutí o registraci či zaplacení členství by však činit nemusel, bylo-li by mu známo, že někteří z účastníků jsou ve skutečnosti moderátorky. Spotřebitel se bude moci rozhodnout o charakteru služby, kterou chce konzumovat, pouze tehdy, bude-li rozlišeno, které účty jsou profily skutečných uživatelů,

a které naopak náleží moderátorkám.

20. I když lze předpokládat, že průměrný spotřebitel by měl před registrací alespoň zběžně projít obchodní podmínky, nemění to nic na tom, že žalobce, jenž neodlišil skutečné a moderované profily, opomněl uvést podstatnou informaci o hlavním znaku poskytované služby. K námitce absence vyslovení viny ve výroku prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že se nejedná o vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, z něž je zjevné, jaký přestupek žalobce spáchal. V řízení nebyla porušena zásada materiální pravdy, žalobce ve svých obchodních podmínkách jasně uvádí, že některé účty byly a nadále mohou být uměle vytvářeny, dokonce jejich používání ve vyjádření sám popisoval. Existence virtuálních účtů na stránkách žalobce je tedy prokázána, spáchání přestupku je vázáno ke dni 14. 7. 2017, kdy byl na stránkách žalobce k prověření zde uváděných informací založen uživatelský účet.
21. Žalovaný je přesvědčen, že se vypořádal se všemi námitkami žalobce. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43. Nedomnívá se, že by porušil zásadu dvojinstančnosti řízení, když vypustil část výroku, která patří pouze do odůvodnění rozhodnutí. Vypuštěním pasáže se na podstatě věci a předmětu řízení nic nezměnilo. Lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pořádkové, žalobce případně mohl uplatnit prostředky proti nečinnosti správního orgánu. Byť od spáchání přestupku uplynula delší doba, prekluzivní lhůta pro uložení sankce je pětiletá, zákonodárce tedy považuje uložení sankce i s takovým odstupem za žádoucí. S vyřízením námitek proti kontrolnímu zjištění, jak je učinil správní orgán I. stupně, se žalovaný ztotožnil. Bylo proto nadbytečné opakovat již vyřčenou argumentaci. Žalobce přes výzvy nedoložil svou majetkovou situaci. Ani ve sbírce listin žalovaný nenašel podklady vypovídající o majetkové situaci žalobce. V řízení proto nevyšly najevo skutečnosti svědčící o likvidačním charakteru uložené pokuty. Při stanovení výše pokuty žalovaný postupoval v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu. Subjektivní nespokojenost žalobce s výší pokuty neznamená, že se jí žalovaný dostatečně nezabýval. Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

22. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 12. 7. 2017 byla Českou obchodní inspekcí, inspektorátem Ústeckým a Libereckým, zahájena kontrola žalobce šetřením internetového portálu www.flirtkontakt.cz. Podstatou výhrad správního orgánu I. stupně v rámci kontrolních zjištění bylo nerozlišování profilů moderovaných pracovníci žalobce od profilů skutečných uživatelů, ačkoli je portál prezentován jako erotická seznamka s jinými registrovanými uživateli. Po nevyhovění podstatné části námitek proti kontrolnímu protokolu ředitelkou správního orgánu I. stupně byl žalobce oznámením ze dne 9. 2. 2018 doplněným dne 5. 3. 2018 informován o zahájení správního řízení ve věci přestupku spočívajícího v užívání nekalé obchodní praktiky před rozhodnutím ohledně koupě dle § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele. Správní orgán I. stupně ve věci poprvé rozhodl dne 28. 5. 2018, jeho rozhodnutí však bylo k odvolání žalobce žalovaným zrušeno pro podstatné procesní vady. Správní orgán I. stupně proto oznámil žalobci pokračování ve správním řízení, současně v návaznosti na předchozí zrušující rozhodnutí žalovaného zpřesňoval popis řešeného skutku. Dne 27. 3. 2019 se ve věci konalo ústní jednání, načež bylo dne 26. 6. 2019 vydáno shora popsání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které k odvolání žalobce přezkoumal žalovaný napadeným rozhodnutím.

V. Posouzení věci krajským soudem

23. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
24. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí byla uplatněna v žalobě, nicméně soud by k takové vadě musel přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). V daném případě soud takovouto vadu napadeného rozhodnutí shledal.
25. Jádrem problému nyní řešené věci vystupuje na světlo prakticky od počátku správního řízení, kdy správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení správního řízení a řadě dalších upřesňujících písemností jen obtížně formuloval popis skutku, jakoby sám nevěděl, jaké konkrétní jednání žalobce hodlá v přestupkovém řízení postihnout. Nakonec byl předmět řízení, a tedy i výrok prvostupňového rozhodnutí, který žalovaný dílčím způsobem upravil, zaměřen na to, že na internetových stránkách provozovaných žalobcem existují dva typy účtů, tedy účty skutečných uživatelů a vedle nich účty moderátorské. Tyto dva typy účtů však nejsou vzájemně odlišeny, spotřebitel proto neví, s kým komunikuje, a tedy jaký druh služby je mu poskytován, v čemž dle výrokové části formulované rozhodnutími správních orgánů spočívá podstata přestupku žalobce.
26. Pokud jde o odůvodnění správních rozhodnutí navazující na shora parafrázovanou podstatu výrokové části, argumentace správního orgánu I. stupně a žalovaného se poněkud liší.
27. Správní orgán I. stupně až do str. 16 svého rozhodnutí rekapituloval průběh řízení, následně v části, kterou lze považovat za vlastní odůvodnění předestřel názor, že žalobce poskytuje spotřebitelům dva typy služeb, jednou je komunikace s dalšími reálnými uživateli, druhou je komunikace s placenými moderátorkami. Neodlišením moderátorských účtů od účtů skutečných uživatelů dochází k tomu, že spotřebitel neví, jaká služba je mu v konkrétní okamžik poskytována. Poté správní orgán I. stupně na str. 18 svého rozhodnutí odcitoval ustanovení zákona o ochraně spotřebitele uvedená i ve výroku, podle nichž jednání žalobce posoudil, a dále se již věnoval odůvodnění uložené sankce. Takto pojaté odůvodnění prvostupňového rozhodnutí považuje soud z níže popsanych důvodů za nedostatečné, nicméně alespoň nevybočující z mezí předmětu řízení vytyčených výrokovou částí rozhodnutí.
28. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí po rekapitulaci obsahu prvostupňového rozhodnutí a odvolání počal vypořádávat odvolací námitky, když nejprve zopakoval argumentaci ohledně poskytování dvou typů služeb, které jsou pro spotřebitele nerozlišitelné. Následně však posunul odůvodnění jiným směrem, když uvedl: *„Způsob prezentace poskytovaných služeb na internetových stránkách www.flirtkontakt.cz přitom podle názoru odvolacího orgánu vzbuzuje jasný dojem toho, že se jedná primárně o služby seznamovací. Právě vzhledem k tomu, jak odvolatelka své služby prezentuje, se odvolací orgán*

přiklání k závěru, že spotřebitele klame. Poskytovat v některých případech pod rouškou placených seznamovacích služeb zcela jiný druh služby bez toho, aniž by byl spotřebitel předem jasně upozorněn na to, že se jedná o virtuální účet vytvořený odvolatelkou, který obsluhuje tzv. moderátorka, rozhodně není v souladu s požadavky odborné péče. Odvolací orgán tedy uzavírá, že je podle jeho názoru více než pravděpodobné, že spotřebitel bude informacemi získanými z internetových stránek odvolatelky nalákan k registraci, případně placenému členství pod dojmem prezentace úspěšných seznamovacích služeb a za účelem seznámení bude též oslovovat konkrétní uživatele. Taková rozhodnutí by však učinit nemusel, bylo-li mu známo, že někteří z nich jsou ve skutečnosti moderátorkami.“

29. Citováním uvedené pasáže se krajský soud vrací k výše prezentované myšlence, že správní orgány si nedokázaly dostatečně ujasnit, za jaké jednání má být žalobce vůbec postihován. Uvedená argumentace žalovaného totiž náhle vybočuje z mezí výrokové části rozhodnutí, v níž se vůbec nehovoří o podobě internetových stránek žalobce a o klamavosti vycházející z toho, že stránky budí dojem seznamky s reálnými uživateli, zatímco spotřebitel, který pod tímto dojmem zaplatí a bude službu využívat, bude následně komunikovat s moderátorkou, nikoli reálným uživatelem. Pokud by přitom správní orgány chtěly žalobce obvinít z přestupku spočívajícího v takto popsaném skutku, který je nepochybně odlišný od předmětu řízení, o němž bylo dle výrokové části správních rozhodnutí rozhodnuto, musely by takovýto skutek řádně popsat, žalobci sdělit, že je pro takový skutek stíhán, a následně jej obsáhnout do výrokové části rozhodnutí. Byla-li však výroková část formulována tak, jako v řešené věci, nelze pak argumentovat způsobem, jak to učinil žalovaný v citované pasáži. Žalovaný tím vykročil mimo mantinely předmětu řízení, a jeho rozhodnutí je v důsledku toho vnitřně rozporné.
30. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v návaznosti na ně i rozhodnutí žalovaného, který na vady řádně nereagoval, dále trpí nedostatečností odůvodnění. Soudu není příliš zřejmé, jakým způsobem správní orgány subsumovaly zjištěný skutkový stav pod použitá ustanovení zákona o ochraně spotřebitele. Tato skutečnost ostatně úzce souvisí i s výše popsaným argumentačním posunem předmětu řízení. Otázku, která konkrétní ustanovení právního řádu byla v dané věci vůbec aplikována, lze zodpovědět výhradně na základě výrokové části správních rozhodnutí, kde jsou ustanovení uvedena, a citace těchto ustanovení v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Pro věc klíčové ustanovení § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele vymezuje podmínky klamavého opomenutí, jejichž naplnění nebylo správními orgány dostatečně vysvětleno.
31. Ani po důkladném seznámení s rozhodnutími správních orgánů obou stupňů není pro soud zřetelné, k jakému rozhodnutí ohledně koupě ve smyslu uvedeného ustanovení měl být spotřebitel v důsledku praktiky žalobce doveden. Prvostupňové rozhodnutí v podstatě končí závěrem, že spotřebitel neví, jaká služba je mu poskytována, přičemž o rozhodnutí ohledně koupě se zde nehovoří a není vysvětleno, jak se závěr správního orgánu střetává s uvedenou právní úpravou. Žalovaný naproti tomu hovoří o rozhodnutí ohledně koupě ve výše popsaném smyslu, kdy spotřebitel je nalákan vzhledem internetových stránek, který v něm vzbudí dojem seznamovacích služeb, a proto si službu zaplatí (učiní rozhodnutí ohledně koupě). Při takovémto náhledu by soudu sice bylo zřejmé, k jakému rozhodnutí ohledně koupě je dle žalovaného spotřebitel sveden, avšak výše již bylo vysvětleno, že takováto argumentace neodpovídá výroku rozhodnutí, v němž je skutek spáchaný žalobcem popsán zcela jinak, bez návaznosti na podobu internetových stránek www.flirtkontakt.cz. Soudu je známo, že pojem rozhodnutí ohledně koupě je vykládán

široce, jak to žalovaný popisoval ve vyjádření k žalobě. Na shora uvedených závěrech o nedostatečích odůvodnění rozhodnutí správních orgánů to však ničeho nemění.

32. V rozporu s popsáním náhledem žalovaného na rozhodnutí ohledně koupě je to, že v jiné části odůvodnění rozhodnutí žalovaného týkající se naplnění druhého znaku generální klauzule nekalých obchodních praktik (k tomu viz níže) je hovořeno o narušení ekonomického chování spotřebitele, který by nemusel interagovat s profily, pokud by věděl, že jde o komunikaci s moderátorkami. To na rozdíl od výše uvedeného implikuje, že rozhodnutím ohledně koupě ve smyslu § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele by dle této části odůvodnění patrně mělo být rozhodnutí o interakci s konkrétním profilem. Takové pojetí by alespoň lépe odpovídalo výrokové části, dle níž shledávají správní orgány problematickým nikoli již vzhled internetových stránek, na jehož základě spotřebitel zaplatí členství, ale teprve nerozlišení dvou typů profilů, s nimiž bude spotřebitel v zásadě (s výjimkou velmi limitovaného přístupu po bezplatné registraci) interagovat až po předchozím zaplacení členství. Uvedené závěry týkající se rozhodnutí ohledně koupě jsou ve vzájemném rozporu a odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto směru nedostatečně srozumitelné.
33. Pokud jde o výklad a aplikaci konkrétní právní úpravy na skutkový stav, přestože prvostupňové rozhodnutí bylo v tomto směru více než strohé, ani žalovaný se této otázce podrobněji nevěnoval. Výše popsané závěry žalovaného jeho náhled na podřazení zjištěného skutkového stavu pod ustanovení § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele srozumitelně nevysvětlily. Na základě odvolací námitky se žalovaný ohledně právního posouzení věci soustředil na problematiku naplnění generální klauzule nekalých obchodních praktik. I v tomto směru však žalovaný postupoval nepřesně, když generální klauzule je zakotvena v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy v ustanovení, jež nebylo dle výrokové části rozhodnutí stěžejní pro právní posouzení řešené věci, neboť zde nebylo vůbec uvedeno.
34. Z právní věty rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7 As 110/2014-52, plyne, že: „*Správní orgán při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku (ve smyslu zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu), nejprve zjišťuje, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 citovaného zákona, resp. v příloze I uvedené směrnice. Pokud obchodní praktika nespadá do výčtu nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 citovaného zákona, posuzuje správní orgán, zda obchodní praktika představuje klamavou či agresivní obchodní praktiku dle § 5 a § 5a (dle aktuálně účinné právní úpravy i § 5b téhož zákona; pozn. krajského soudu) zákona o ochraně spotřebitele (články 5 až 9 uvedené směrnice). Konečně až poté, co správní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o klamavou či agresivní obchodní praktiku, přistoupí k vyhodnocení otázky, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele (čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice).*“
35. Dle mechanismu formulovaného Nejvyšším správním soudem v návaznosti na judikaturu Soudního dvora EU bylo v daném případě, jestliže správní orgány nenalezly jednání žalovce v přílohách 1 či 2 zákona o ochraně spotřebitele, ale shledaly je klamavým opomenutím dle § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, namíste zabývat se naplněním podmínek § 5a odst. 1 tohoto zákona. V důsledku toho by jistě bylo současně řešeno naplnění druhé podmínky generální klauzule nekalých obchodních praktik, neboť

(potenciální) zapříčinění učinění rozhodnutí ohledně koupě dle § 5a odst. 1 uvedeného zákona by zároveň bylo podstatným narušením ekonomického chování spotřebitele, jak jej předpokládá § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. I pokud by jednání žalobce splňovalo veškeré podmínky dle § 4 odst. 1 tohoto zákona, pakliže správní orgány naznaly, že jde o klamavé opomenutí ve smyslu § 5a odst. 1 zákona, není již namístě vyhodnocování naplnění obou znaků nekalé obchodní praktiky dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jak vysvětlil Nejvyšší správní soud ve shora označeném rozhodnutí. Krajský soud tedy uzavírá, že rozhodnutí správních orgánů ve svém souhrnu neobsahují řádné odůvodnění právního posouzení věci, a pokud se již v napadeném rozhodnutí dílčí posouzení objevilo, nepřesně se vztahovalo k § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, který dle výrokové části (správně) nebyl pro posouzení věci stěžejní. Odůvodnění zabývající se podrobně naplněním podmínek § 5a zákona o ochraně spotřebitele přitom chybí.

36. Vystavěly-li správní orgány svá rozhodnutí na existenci dvou odlišných služeb poskytovaných žalobcem, z nichž jednou měla být služba komunikace spotřebitele s placenou moderátorkou, která, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí, s uživateli portálu komunikuje za účelem „zpříjemnění erotických zážitků“, postrádá soud bližší odůvodnění závěru o předmětu činnosti placené moderátorky, od něhož je odvozován závěr o poskytování druhé služby, která je odlišná od služby seznamky se skutečnými uživateli. Žalobce v průběhu správního řízení stejně jako v žalobě setrvale zastával stanovisko, že moderátorky vykonávají na portálu žalobce kontrolní činnost. Rozhodnutí správních orgánů vycházejí bez bližšího odůvodnění z toho, že moderátorky uživatelům portálu zpříjemňují erotické zážitky, což správní orgány považují za službu. Závěr o činnosti moderátorek je však třeba na základě podkladů dostupných ze správního spisu řádně odůvodnit, k čemuž nedošlo.
37. Ze shora uvedeného plyne, že krajský soud považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Nad rámec toho soud bez ohledu na popsané vady řízení dodává, že by nemohl souhlasit ani se závěrem žalovaného, který přestože připouští, že v obchodních podmínkách žalobce je přesně popsána existence moderátorských účtů a jejich neodlišení od účtů ostatních, a připouští, že průměrný spotřebitel by se s obchodními podmínkami žalobce seznámil, přesto dospívá k závěru o nezákonné existenci dvou nerozlišitelných služeb. Pokud žalobce nabízí službu v obchodních podmínkách řádně popsanou, s jejímiž parametry zahrnujícími dva typy nerozlišitelných účtů je spotřebitel předem seznámen, a má tedy možnost se rozhodnout, zda takto nastavenou službu využije či nikoli, nespátrával by soud, pokud by přistoupil k hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí, v takovém jednání cokoli protiprávního. Jiné jednání žalobce pak předmětem řízení, jak byl ve správním řízení vymezen, není.
38. K žalobním námitkám, k nimž se lze s ohledem na výše uvedené závěry o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí vyjádřit, soud uvádí následující. Nesprávná formulace ve výroku prvostupňového rozhodnutí, kde chybí vyslovení viny, ale je zde uvedeno, že žalobce se dopustil přestupku, neodpovídá § 93 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Jedná se o vadu řízení, která, jak žalovaný správně uzavřel, by sama o sobě neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, což vyplývá i z žalobcem zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2004, č. j. 7 As 3/2004-71. V daném případě krajský soud shledal jiné důvody pro zrušení správních rozhodnutí, správní orgán I. stupně by se měl ve své budoucí praxi užívání vadné formulace vyvarovat.

39. Pokud jde o námitku, že žalovaný vypuštěním části výroku formulované správním orgánem I. stupně překvapivě a podstatně změnil předmět řízení, soud uvádí, že samotným vypuštěním předmětné části výroku ke změně předmětu řízení či ztrátě možnosti žalobce podat odvolání nedošlo. Lze přisvědčit žalovanému, že vypuštěná pasáž fakticky pouze rozváděla předchozí část výroku a bylo možno ji označit za odůvodnění. K významnému argumentačnímu posunu vedoucímu až k faktickému posunu předmětu řízení však žalovaný skutečně nepřipustně přistoupil, jak bylo rozvedeno výše. K tomu však došlo argumentací uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nikoli v důsledku vypuštění části výroku.
40. Není popřením devolutivního účinku odvolání, pokud žalovaný, který se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, zareaguje na odvolací námitku odkazem na její vypořádání prvostupňovým správním orgánem. Bylo by bezúčelné, aby v takovém případě žalovaný opakoval již dříve uvedenou argumentaci. Z hlediska časového vymezení byl řešený přestupek jednoznačně zakotven ke dni 14. 7. 2017. Pokud jde o námitky týkající se porušení zásady materiální pravdy, nebylo třeba prokazovat, zda v uvedený den nějakí spotřebitelé portál žalobce skutečně aktivně navštívili, ani nebylo třeba prokazovat, nakolik je řešená obchodní praktika způsobilá ovlivnit chování spotřebitelů, neboť takový závěr je věcí úvahy a posouzení správního orgánu, nikoli předmětem dokazování. Argumentaci žalovaného ohledně ohrožovacího deliktu soud nepovažuje za nepřijatelnou.
41. Z těchto důvodů nebylo třeba provádět ani sociologický průzkum mezi uživateli žalobcova portálu. Na důkazní návrh, jehož předmětem byl sociologický průzkum, žalovaný reagoval dostatečně i přesto, že žalobce při ústním jednání hovořil o sociologickém průzkumu opakovaně, když rozšiřoval okruh otázek, které měly být v průzkumu položeny. Z toho však neplynulo, že by se muselo jednat o více průzkumů, k nimž je třeba se jako k samostatným důkazním návrhům vyjadřovat zvlášť. Není rovněž nezbytné, aby správní orgán ve svém rozhodnutí výslovně uváděl každý judikát, na nějž účastník řízení poukáže. Soud nepovažuje za nezbytné, aby se správní orgán I. stupně, který ve svém rozhodnutí uvede výčet provedených důkazů, blíže vypořádával s rozhodnutím správního soudu, z nějž plyne, že rozhodnutí má být podepřeno konkrétními důkazy. Další argumentací týkající se především uloženého správního trestu se již krajský soud nezabývá, neboť takový postup není namístě s ohledem na výše popsanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Z výše uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud tedy napadené rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Protože důvodem postupu soudu byla nepřezkoumatelnost týkající se ve významném rozsahu také prvostupňového rozhodnutí, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
43. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném

případu byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

44. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH z odměny a náhrad advokáta ve výši 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. října 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu